

РЕШЕНИЕ

№ 289

гр. София , 17.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ в закрито заседание на двадесет и девети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Теодора Кръстева
Членове:	Ивайло Младенов Светлин Михайлов

като разгледа докладваното от Светлин Михайлов Въззивно търговско дело № 20211001000400 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 от ГПК, вр.чл.25, ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ.

Образувано е по повод постъпил въззивна жалба от Агенция по вписванията, с която обжалва решение № 260 418 от 15.03.2021 г., постановено по т.д. № 274/21 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 5 състав, с което е отменен отказ № 20210127102805-2/02.02.2021 г. постановен от длъжностно лице при ТРРЮЛНЦ на Агенция по вписванията, по заявление вх. № 20210127102805/27.01.2021г. и е указано на длъжностното лице по регистрацията да даде указания по чл. 22, ал. 5 ЗТРРЮЛНЦ за прилагане на препис от дружествения договор и/или устава на новоучреденото дружество по т. 5 от Наредба №1 от 14 февруари 2007 г. за водене, съхранение и достъп до Търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, в който личните данни, освен тези които се изискват по закон, са заличени.

В жалбата се invoкират доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на решението. В тази връзка се твърди, че съобразно правомощията на длъжностното лице, същото извършвайки проверката и констатирайки нередовност на заявлението и/или приложените документи е длъжно да даде указания за отстраняването им в тридневен срок. След изтичането на този срок и непредставянето на доказателства за отстранените нередовности, длъжностното лице се произнася на случаен принцип с отказ. В тази връзка твърди, че в информационната система на АВ са изградени функционалности, осигуряващи автоматичното изчисляване на сроковете, при спазване на режима на броене на

сроковете, определени в разпоредбата на чл.60 от ГПК, поради което длъжностното лице не изчислява срока и не може да го коригира, а същият е заложен автоматично в информационната система на регистъра. , след изтичането на срока по чл.19, ал.2 заявлението се разпределя автоматично за произнасяне. Моли съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното като неправилно и незаконосъобразно и вместо него постанови ново, с което да потвърди отказа, като претендира и разноси.

Ответникът по жалбата „Булагрогруп“ ЕООД оспорва същата. Твърди, че отказа е неправилен и незаконосъобразен, с оглед основанието на което са дадени указания. Предвид разпоредбата на чл.19, ал.9 от ЗТРРЮЛНЦ, когато заявлението или в приложението към него документ са посочени лични данни, които не се изискват по закон, смята се, че представилите ги лица са дали съгласие за тяхното публикуване и обработване. От друга страна твърди, че представянето на актове, в които не са заличени личните данни не е основание за отказ от вписване. Твърди, че и съобщението за нередовности не е връчвано. Моли съда да постанови решение, с което да потвърди атакуваното.

Съдът след като се съобрази с доводите на страните и обсъди събраните по делото писмени доказателства, съобразно разпоредбата на чл.235 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с атакуваното решение № 260 418 от 15.03.2021 г., постановено по т.д. № 274/21 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 5 състав, с което е отменен отказ № 20210127102805-2/02.02.2021 г. постановен от длъжностно лице при ТРРЮЛНЦ на Агенция по вписванията, по заявление вх. № 20210127102805/27.01.2021г. и е указано на длъжностното лице по регистрацията да даде указания по чл. 22, ал. 5 ЗТРРЮЛНЦ за прилагане на препис от дружествения договор и/или устава на новоучреденото дружество по т. 5 от Наредба №1 от 14 февруари 2007 г. за водене, съхранение и достъп до Търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, в който личните данни, освен тези които се изискват по закон, са заличени.

Не се спори между страните, а се установява и от доказателствата по делото, че Отказ № 20210127102805-2/02.02.2021г. от длъжностното лице по регистрацията при АВ, е постановен с мотиви, че съгласно разпоредбата на чл. 55, ал. 2, т. 6 от Наредба №1 от 14 февруари 2007г. за водене, съхранение и достъп до Търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, при преобразуване чрез отделяне към заявленията се прилага препис от дружествения договор и/или устава на новоучреденото дружество по т.5, в който личните данни, освен тези, които се изискват по закон, са заличени, а в настоящия случай посочените документи не са представени.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че със заявление по образец В22 от Наредба №1 от 14.02.2007г. за съхранение и достъп до търговския регистър,

с вх. № 20210127102805/27.01.2021г., са за вписване на обстоятелствата, за което е бил постановен атакуваният отказ, като към заявлението са приложени: документ за внесена държавна такса; адвокатско пълномощно; декларация по чл. 13, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ; списък на лицата придобиващи дялово участие в капитала на новоучредените дружества (приемащи дружеството), съставен по реда на чл. 263, ал. 1, т.7 от ТЗ; доклад по чл. 262ф във вр. с чл. 262с, ал. 3 от ТЗ; протокол от решение на едноличния собственик на капитала на „Булагрогруп“ ЕООД; уведомление до ТД НА НАП -СДО; декларация по чл. 264, ал. 1 от ДОПК; учредителен акт на „Искър бей“ ЕООД; съгласие за приемане на управление, образец от подписа по чл. 141, ал. 3, декларация по чл. 141, ал. 8, декларация по чл. 142 ТЗ; декларация по чл. 13, ал. 2 от ЗТРР на ЮЛНЦ; учредителен акт на „Булагрофайненс“ ЕООД; съгласие за приемане на управление, образец от подписа по чл. 141, ал. 3, декларация по чл. 141, ал. 8, декларация по чл. 142 ТЗ; декларация по чл. 13, ал. 2 от ЗТРР на ЮЛНЦ; удостоверение по чл. 77, ал. 1 от ДОПК.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че указанията дадени на 28.01.2021 г. са публикувани на страницата на търговското дружество заявител.

От правна страна:

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

По отношение на допустимостта на подадената жалба съдът намира, че същата е подадена от легитимирано лице, в установените от закона срокове, поради което е допустима. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Релевираните в жалбата доводи са свързани с неправилно възприемане и тълкуване от страна на съда, че указанията не са публикувани, т.е. заявителят не е уведомен за нередовностите на заявлението. Така наведените доводи по отношение на законосъобразността на изводите на първоинстанционния съд за липсата на публикувани указания, въз основа на които е постановен отказа, не следва да се споделят.

Разпоредба на чл. 23, ал. 5 ЗТРРЮЛНЦ е ясна и изчерпателна и задължава, когато към заявлението за вписване не са представени всички необходими документи, длъжностното лице по регистрация да даде указания към заявителя за отстраняване на нередовността. Указанията се оповестяват по електронната партида на търговеца не по-късно от следващия ден след постъпване на заявлението. Ако указанията не бъдат изпълнени до изтичането на срока за произнасяне по чл. 19, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ, длъжностното лице по регистрация постановява отказ за вписване. Указаният с нормата на чл. 19, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ срок за произнасяне на длъжностното лице по регистрация е незабавно след изтичане на три работни дни от постъпване на заявлението в регистрите.

Горната ясна нормативна уредба, както и приложените към жалбата писмени доказателства от страна на АВ изключват възприетото от първоинстанционния съд, че е налице

задължение за длъжностно лице по регистрацията да връчи указанията на заявителя, по начин различен от указания в закона, както и че такова оповестяване не е извършено.

Предвиденото фингирано уведомяване на заявителя намира приложение само когато е спазен инструктивният срок по чл. 22, ал. 5, изр. 2 от ЗТР за даване на указанията не по-късно от следващия работен ден от постъпването на заявлението в ТР. Уредбата цели бързина на производствата, по която причина и не е въведено изискване за уведомяване на заявителя за дадени указания чрез връчване на съобщения, а от активността на последния зависи дали ще проверява редовно вписаните по партидата му указания, както и да следи за спазване на срока по чл. 19, ал. 3 ЗТРРЮЛНЦ. От доказателствата по делото се установява, че на заявителя са дадени указания за представянето на заведено в НАП заявление, както и са констатирани нередовност по отношение на представянето на писмено съгласие на собственика на имота.

По отношение на наведените доводи за незаконосъобразност на отказа, предвид дадените указания за представяне на документи със заличени лични данни, съдът в настоящия си състав намира, че същите са основателни. Видно от представените указания по преписката, указания до заявителя за представянето на документи със заличени лични данни не са давани. С оглед на това, следва да се направи извод, че длъжностното лице не е изпълнило задълженията си даде указания, които ако не бъдат изпълнени, на това основание и в предвидените от закона срокове да постанови законосъобразен извод. Видно от доказателствата по делото на заявителя са дадени други указания, а не такива, които да обосновават законосъобразен извод на длъжностното лице, че не са изпълнени същите.

По изложените съображения съдът намира, че атакуваното решение е законосъобразно и като такова следва да се потвърди.

Водим от гореизложеното Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260 418 от 15.03.2021 г., постановено по т.д. № 274/21 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 5 състав, като **правилно и законосъобразно**.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____